

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

30.01.2000 r Nr 5 (215)

***Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!***

Incarnationis mysteriu

Bulla ogłaszająca Wielki Jubileusz Roku 2000

JAN PAWEŁ BISKUP

SŁUGA SŁUG BOŻYCH

DO WSZYSTKICH WIERNYCH

NA DRODZE KU TRZECIEMU TYSIĄCLECIU

POZDROWIENIE

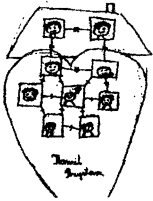
I APOSTOLSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWO c.d.

W tym właśnie duchu Papież sam jako pierwszy przejdzie przez Święte Drzwi w nocy z 24 na 25 grudnia 1999 roku. Przekraczając ich próg ukaże Kościołowi i światu Świętą Ewangelię, źródło życia i nadziei na nadchodzące trzecie tysiąclecie. Przez Drzwi Święte, które u kresu tysiąclecia będą symbolicznie większe, Chrystus wprowadzi nas głębiej w Kościół – swoje Ciało i swoją Oblubienicę. Pozwoli nam zrozumieć, jak wielkie bogactwo treści zawiera się w wezwaniu apostoła Piotra, który pisze, że zjednoczeni z Chrystusem także my <niby żywe kamienie, jesteśmy budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu>.

9. Innym szczególnym znakiem, dobrze znanym wierzącym, jest *odpust* – jeden z konstytutywnych elementów Jubileuszu. Objawia się w nim pełnia miłosierdzia Ojca, który wszystkim wychodzi naprzeciw ze swą miłością, wyrażającą się zwłaszcza w odpuszczeniu win. W zwykłych okolicznościach Bóg Ojciec udziela swego przebaczenia przez sakrament pokuty i pojednania. Grzech ciężki bowiem, popełniony świadomie i dobrowolnie, oddziela wierzącego od życia łaski w jedności z Bogiem i tym samym pozbawia go świętości, do której jest powołany. Kościół otrzymał od Chrystusa władzę odpuszczenia grzechów w Jego imię, jest zatem w świecie żywą obecnością miłości Boga, który pochyla się nad każdą ludzką słabością, aby ogarnąć ją swoim miłosierdziem. Właśnie przez posługę swojego Kościoła Bóg okazuje miłosierdzie światu, udzielając mu owego cennego daru, który od bardzo dawna nosi miano <odpustu>.

Sakrament pokuty daje grzesznikowi <możliwość nawrócenia się i odzyskania łaski usprawiedliwienia>, wyjednanej przez ofiarę Chrystusa. Dzięki temu zostaje on na nowo włączony w życie Boże i dopuszczony do pełnego udziału w życiu Kościoła. c.d. na str. 2

Dom pełen serca

Ucząc dzieci hartu ducha

Wielu rodziców błędnie uważa, że dzieciom należy oszczędzić wszelkich trosk i trudnych sytuacji. Może zabrzmieć to dziwnie, ale uważam, że młodzi ludzie powinni poznać smak porażki bez nadziei na pomoc ze strony rodziców. Osoby, które już w dzieciństwie musiały stawić czoła problemom i frustracji, lepiej sobie radzą z troskami życia dorosłego.

Uczy nas tego zresztą sama przyroda. Drzewa rosnące na terenach obfitych opadów nigdy nie zapuszczają głęboko korzeni w poszukiwaniu wody. W konsekwencji może je powalić niewielki nawet podmuch wiatru. Natomiast drzewa rosnące na pustyni muszą walczyć o przetrwanie w nieprzyjawnym środowisku. Ich korzenie sięgają nawet kilkanaście metrów w głąb ziemi, gdzie znajduje się woda. Drzewa zahartowane przez takie warunki są odporne na zewnętrzne zagrożenia.

Dzieci przypominają pod wieloma względami drzewa. Te, które nauczyły się rozwiązywać problemy, są lepiej zakorzenione niż te, które nigdy nie miały problemów.

Rola rodziców nie polega więc na tym, by chronić dzieci przed wszelkimi trudnościami. Powinniśmy być raczej zaufanym sojusznikiem, który gotów jest służyć radą i dodawać otuchy w chwilach zwątpienia, a – w razie potrzeby – kiedy ciężar problemu przerasta siły dziecka, spieszyć z pomocą. Dorosli nie powinni wyręczać dzieci w rozwiązywaniu problemów, ale wskazywać najskuteczniejsze sposoby radzenia sobie w trudnościach.

c.d. ze str. 1 Wyznając swoje grzechy, wierzący otrzymuje prawdziwie przebaczenie i może znów uczestniczyć w Eucharystii na znak odzyskania komunii z Ojcem i z Jego Kościołem. Już jednak od czasów starożytnych Kościół żywił zawsze głębokie przekonanie, że konsekwencją przebaczenia, udzielonego bezinteresownie przez Boga, winna być rzeczywista przemiana życia, stopniowe usuwanie zła wewnętrznego, odnowa własnej egzystencji. Akt sakramentalny musi się łączyć z aktem egzystencjalnym, z rzeczywistym zmazaniem winy, które nazywamy właśnie pokutą. Przebaczenie nie oznacza, że ten proces egzystencjalny staje się zbędny, ale przeciwnie – że zyskuje sens, zostaje zaakceptowany i przyjęty. Jak bowiem wiadomo, mimo pojednania człowieka z Bogiem grzech może pozostawić pewne trwałe skutki, z których należy się oczyścić. c.d.n.

Dziś tj. 30.01.2000 r
NIEDZIELA 4 zw.

Dziś po południu nabożeństwa nie będzie ☼

We wtorek 1.02 dzień

imienin Ks. Arcybiskupa Seniora Ignacego Tokarczuka, a w najbliższą niedzielę rocznica Jego konsekracji, modlimy się w Jego intencji. ☼ We środę 2.02 Święto Ofiarowania Pańskiego. Msza św. z poświęceniem gromnic o godz. 9⁰⁰. W tym dniu przypada też rocznica konsekracji Ks. Biskupa Bolesława Taborskiego. Modlimy się w Jego intencji. ☼ W tym tygodniu nie ma szkółki modlitwy ani spotkań grup modlitewno – biblijnych. ☼ Msze św. codziennie w pon. i wtorek o godz. 16³⁰ ☐ W tym tygodniu pierwszy czwartek, piątek i sobota. Tylko w piątek spowiedź od godz. 15³⁰ i Msza św. o godz. 16³⁰ ☐ Składka w przyszłą niedzielę na potrzeby Archidiecezji

Bo kto z wiarą przyjmuje chrzest, wyrzeka się diabła, a oddaje się Chrystusowi; odrzuca wroga a wyznaje Chrystusa Boga; porzuca stan niewolniczy i przyjmuje usynowienie; wychodzi z wody jaśniejący jak słońce, promieniujący usprawiedliwieniem, a co najważniejsze: zostaje synem Bożym i współdziedzicem Chrystusa. **W tym tygodniu za łaskę chrztu św.**

Dziękuję: 31.01 Aleksandra

Jaracz, Barbara Lipka, Kac-

per Ochala; 1.02 Zofia Li-

wosz, Wacław Szczurek, Kry-

styna Szombara; 2.02 Henryk

piotrowski, Danuta Sęp, Cze-

ślawa Szczurek; 5.02 Mirosław Mermon;

6.02 Bogumiła Leśniak, Lidia Kozubal

Największym znakiem godności małżeństwa i najprawdziwszym znakiem miłości w małżeństwie jest rodzicielstwo świadome i odpowiedzialne. Przez to małżonkowie uczestniczą w Boskiej mocy przekazywania życia.

Małżonkom Krystynie i Romanowi Szombara, gratulacje z narodzin kolejnego syna, oraz życzenia obfitych łask Bożych, dla spełnienia wzniosłego powołania, składa Ks. J.F

Przymierze małżeńskie, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze sobą wspólnotę całego życia, skierowa-

ną ze swej natury na dobro małżonków oraz do zrodzenia i wychowania potomstwa, zostało **Za łaskę Sakramentu małżeństwa w tym tygodniu** dziękują: 31.01 Danuta i Rudolf Czelnik – 50 lat; 2.02 Irena i Franciszek Gibadło, Maria i Kazimierz Przybyła; 4.02 Beata i Alain Bossekota; 5.02 Janina i Ferdynand Gruszczyński.

A dusze wiernych zmarłych, oczekujące na zmartwychwstanie z Chrystusem niech odpoczywają w pokoju wiecznym;

W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych: 31.01

+ Katarzyna Nowak; 1.02 +

Jan Jastrzębski; 2.02 + Stanisław

Klecha; 3.02 + Józef Zaj-

del; 4.02 Józef Śliwiński; 5.02

Aniela Klimowicz, Bronisła-

wa Kucia. **Wieczny odpoczywanie racz im dać Panie!**

Msze św. 1. pon. 31.01 + Stanisław Klecha ; 2. wt. 1.02 + Stefania i Karol Bek; 3. śr. 2.02 ———; 4. czw. 3.02 + Katarzyna Nowak (Kair) .; 5.p. 4.02 Dantis (Kair) ; 6.s. 5.02 + Andrzej Szwaś (Morgen Land – Egipt); 7.n. 6.02 za Parafian (Góra Horeb)

To wielka łaska Boża, że ja mogę się modlić, czyli rozmawiać z Bogiem, który mi objawia swoją miłość i każe się nazywać Ojcem. : „, Ja zaś powiedziałem sobie: Jakże chciałbym cię zaliczyć do synów i dać ci przepiękną ziemię, najwspanialszą pośród posiadłości narodów! Myślałem: będziesz Mnie nazywał: <Mój Ojcze!> i nie odwrócisz się ode mnie” (Jr 3,19).

Słowo Biskupów Polskich na Wielki Jubileusz Narodzenia Zbawiciela c.d.

Drodzy, Siostry i Bracia!

8. Chrzęścianianie a jedność Europy

Synod Biskupów podkreślił wspólną odpowiedzialność za budowę nowej zjednoczonej Europy. Z naszym kontynentem w sposób szczególny związane było głoszenie Ewangelii. Kulturę europejską od dwóch tysięcy lat kształtuje przesłanie wielkich misjonarzy i świętych. Współczesne oznaki kryzysu tej kultury niosą dla nas wszystkich wielkie zobowiązanie. Kształt przyszłej Europy nie może być obojętny nikomu kto przeżywa głęboko ewangeliczną zasadę miłości bliźniego i potrafi ujmować trudne sprawy naszego kontynentu w kategoriach wspólnoty kształtowanej przez ducha solidarności.

W swym przemówieniu wygłoszonym niedawno w Parlamencie polskim Ojciec Święty jednocześnie określił nasz obowiązek wspierania działań na rzecz jedności Europy, gdy powiedział : „ Integracja Polski z Unią Europejską jest od samego początku wspierana przez Stolicę Apostolską. Doświadczenie dziejowe, jakie posiada Naród polski, jego bogactwo duchowe i kulturowe mogą skutecznie przyczynić się do ogólnego dobra całej rodziny ludzkiej, zwłaszcza do umocnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie”. Zarówno papieskie słowa, jak i przesłanie Synodu niosą dla nas wszystkich zachętę do zatroskania o to, by zjednoczonej Europie godność osoby ludzkiej była wartością nadrzędną we wszystkich działaniach społecznych i politycznych.

9. Odnowa duchowa człowieka fundamentem reform społecznych.

Z odnową struktur życia społecznego i gospodarczego musi iść w parze odnowa moralna i duchowa ludzi którzy je tworzą. Dopiero ludzie z odnowioną wrażliwością moralną będą zdolni w taki sposób wprowadzać zmiany, aby człowiek i troska o niego były podstawą wszystkich przemian. Jeśli zabraknie duchowej odnowy, nawet najbardziej doskonałe struktury będą szybko ulegały zniekształceniu i staną się nam obce na wskutek egoizmu gospodarczego i politycznego. Stąd też palącą potrzebą staje się formacja duchowa środowisk odpowiedzialnych za życie gospodarcze, społeczne i polityczne.

U progu trzeciego tysiąclecia jest nam wszystkim potrzebna głęboka odnowa moralna i duchowa. Uświadamiają nam to wyraźnie wszystkie nasze słabości ostatniego dziesięciolecia. Do odnowy duchowej człowieka nawoływał wielokrotnie Ojciec Święty podczas pielgrzymek do Ojczyzny. Wzywa do niej zakończony w bieżącym roku II Synod Plenarny Kościoła Katolickiego w Polsce.

10. Pokolenie przełomu tysiąclecia.

Na koniec przesłania naszą myśl i serce kierujemy do Was, młodzi chrześcijanie, żyjący na polskiej ziemi. Dostrzegamy w Was godnych spadkobierców bogatego dziedzictwa duchowego, które wypracowały poprzednia pokolenia. c.d.n.